

ITEM No. 10259/53

HUNGARY

EXILE /1204/

M.J.
13 Oct
VII/911 q

Slovenian Chauvinism- Description Of a Spy.

SOURCE TRIESTE:

A 20 -year- old worker who escaped in November 1952 to Yugoslavia.

DATE OF OBSERVATION: January 1953.

SUMMARY:

A clash between Hungarian and Slovenian refugees who could not stand listening to Hungarian songs being sung at a restaurant in RAKICSAN on New Year's Eve, and the consequences that followed. A Magyar spy, who reported the whole matter to the UDB, was unmasked by Hungarian refugees.

EVALUATION COMMENT:

This is the sad story of an episode in the life of Hungarian refugees in Yugoslavia. The case, although UNCONFIRMED, is in line with general police practices.

The drafting of the report is deficient and poor.

x x x

Hirforrásunk egyik legnagyobb csalódása jugoszláv földön az az eset volt, amely erős szlovén szovinizmusra vall és erről a következőkben számol be.

1953 ujév napján este elmentek újévét ünnepelni egy rakicsáni vendéglőbe. A három munkaszolgálatos, a határvadász, hirforrás és BÖTYKÖS.

Ott mulatoztak és jóhiszeműen magyar nótára gyujtottak. Az ottani szlovén közönségnek azonban nem tetszett, hogy magyar nótát énekelnek és jólérzik magukat. Beléjük is kötöttek, hogy hagyják abba a magyar nótázást.

/more/

1.

Ők csak hatan voltak mindössze, velük szemben kb. 15 tagu társaság volt, ezek odamentek az asztalukhoz és fenti tiltakozásuknak adtak hangot.

A magyarok megmondták nekik nyíltan: Ők nem tudnak más nyelven énekelni és folytatták tovább, annál hangosabban. A szlovénok elkezdtek káromkodni és igen durván szidalmazni kezdték a magyarokat..

Bötykös már a szóváltás elején eltávozott, nyilvánvalóan nem szándékozott belekeveredni a veszekedésbe, jó fiu kívánt maradni az Udva előtt.

A magyarok is vitatkoztak, a szlovének is vissza. Az igazi verekedés a kocsma előtt robbant ki. A magyarok mondták nekik: jöjjenek ki. Kiment ugyanannyi, mint ahányan a magyarok voltak. Ököllet ütötték egymást, az egyik szlovén deszaléccal hadonászott. Egy magyar fiu leütötte a kezét.

Verekedés után hazamentek, lefeküdtek. Másnap szokás szerint kimentek a parkba, mégpedig öten. A szlovének már lesték őket, bottal, kővel felfegyverkezve, jóval nagyobb számban mint ők, azzal a szándékkal, hogy megverik a magyar menekülteket.

Ekkor nem lett belőle verekedés. A magyarok szép nyugodtan hakadtak a fenyegetően hadonászó csoport felé, amely az utat elállta, kiabáltak össze-vissza, gyalázták a magyarokat, de nem mertek semmit sem tenni. Nem is dobálták kővel. Forrást a hátán vitte CSONGRÁDI NAGY Sándor. Ő onnan csendesen megjegyezte: szépen összejöttek. Erre úgy látszik elszégyelték magukat és szétszéledtek.

Másnap reggel forrás véletlenül megtalálta BÖTYKÖR Albert fiókjában az ő kezeirásával megszerkesztett "Jelentés" c. lapot, melyben részletesen le volt írva a magyar menekültek egész újévnapi ténykedése, mennyit és hol ittak, mit beszéltek, hogy történt az összezőrdülés, mikor mentek haza stb.

Forrás rögtön odaadta CSONGRÁDinak, az pedig a többi magyar jelenlétében és nevében, mikor bement a szobájukba az Udvas tisztt, megmutatta neki áruló jelentését, egyben kikérték maguknak, ő utánuk ne kémkedjen senki, mivel ez Magyarországon volt szokásban, zárják be mindannyiukat börtönbe, akkor tudni fogják, hogy rabok.

BÖTYKÖS is ott volt, kéült-zöldült, miközben a jelentését felolvasták. Újév estéjén BESZNYEI és BÖTYKÖS közt verekedésre került sor, mert BÖTYKÖS a nála jóval

2.

idősebb SZABÓ Jánost kiutasította szobájukból. Erre BESENYEI nekiment BÖTYKÖSnek, megütötte. Az rá akart rohanni, de hírforrás közbevetette magát, mondván -- kár lenne ilyen személyt emberért börtönbe kerülnöd.

A jelentés felfedezése óta BÖTYKÖS nem állhatott meg többé előttük.

1953 április 4-én került el BÖTYKÖS MURASZOMBATra, ott éjjeli őri állással jutalmazta az Udva spicli szolgálataiért, havi 3000 dináros fizetéssel.

End.